Sporta Pasaule

Maksā 10 Rpl.

Iznāk pirmdienas pēcpusdienā

Redakcija un kantoris: Rīgā, Pils ielā № 9. dz 8 (blakus bij. Nodokļu dep.). Darba laiks katru dienu no pl. 10—14 bet sestdienās no plkst. 10—12 Tālr. 32384 Svētdienas vakaros — 28818 un 34998

Pasta tekošs rēķins 1175.

17. maijā 1943. g. Nr. 83. (934)

JAU PĀRI 70 METRIEM

Beidzot piepildījies mūsu vieglatlētikas lepnuma Jāņa Stendzenieka ilgi lolotais sapnis

Aizvakar mūsu vieglatlētu saime pilnīgi atklāja jauno sezonu, pulcējoties Daugaviešu rīkotajās eksternajās sacīkstēs. Pie starta bija gan tikai metēji, tādēļ sarīkojums nemodināja sevišķi lielu interesi. Tomēr tie retie vērotāji, kas atradās laukumā, pieredzēja varenu sasniegumu, kas pat drūmi pelēko mākoņu skautajām debesīm lika atmirdzēt košā spožumā — mūsu vieglatlētikas lepnums Jānis Stendzenieks pārraidīja šķēpu pāri 70 metru līnijai. Pirmo reiz kāds latvju atlēts pārvarēja šo mums līdz šim šķietami fantastisko tālumu. Tiesa, pēc pagājušā gada lieliskajiem Stendzenieka panākumiem šogad visi klusībā cerēja redzēt 70 metru līnijas pārvarēšanu, tomēr neviens pat sapņos neiedomājās, ka tas notiks jau tik drīzi — pirmajās atklātajās sacīkstēs. Tātad — vēstures lielajā grāmatā zelta burtiem varam ierakstīt sekojošu atzīmi: 1943. gada 15. maijā Uzvaras parka laukumā plkst. 17.32 Jānis Stendzenieks (Daugavieši) laboja Latvijas rekordu, aizlidinot šķēpu 70,80 metru tālu. Gods un slava lai rekordistam! Kā koša dziļūdens pērle šis sasniegums mirdz un mirgo mūsu sporta dzīvē. Tas šogad ir labākais sasniegums nevien Eiropā, bet pat pasaulē! Un to spējis latvietis Jānis Stendzenieks!

Mazs dalībnieku pulciņš un vēl niecīgāks vērotāju skaits, kas arī nāca vienīgi no vieglatlētu saimes, sestdien pulcējās nomaļajā Uzvaras parka laukumā, lai skatītu pirmās šīs sezonas atklātās vieglatlētikas sacīkstes. Likteņa tēvs, šķiet, skauda sportistu prieku par brīnumjauko pavasara dienu, tādēļ aizklāja saulei priekšā biezu mākoņu segu, bet dzidri zilās maija debesis nosedza pelēku plīvuri. Sacensībām sākoties, sportistus sveica retas, bet smagas lietus lāses. Vieglatlēti tomēr spītēja laikam un liktenim. Ņemot vērā, ka sezona tikai tagad vēl sākas, uzrādītie rezultāti atzīstami par tiešām krietniem. Edmunda Mackaiša lodes grūdiens atklāja sezonu. Dalībnieku vidū gan neredzēja Rīgas meistaru Baumani, bet arī bez sava cīņā konkurenta mešanas disciplīnu speciālists Eduards Jēkabsons (Daugavieši) lodes grūšanā prata uzrādīt respektējamu 14,16 m atzīmi. Ar 12,78 m veicējumu 2. vietā ierindojās uzvarētāja brālis Žanis (Daugavieši). Tad sekoja atkal divi brāļi — Ziedonis Mackaitis (US) 11,06 m un Edmunds Mackaitis (US) 10,35 m. Pēdējais palika Valdis Jēkabsons (VEF) ar 9,47 m atzīmi. Tad svarā vieglāko lodi tvēra daiļā dzimuma pārstāves. Te nu nācās pieredzēt mazu pārsteigumu: Ilga Konce (Ausekļis) ar 10,79 metru tālu grūdienu pārspēja Veroniku Kolužu (Daugavieši), kas spēja uzrādīt tikai 10,66 m rezultātu. 3. vietā ierindojās Mirdza Klāvona (Daugavieši) ar 8,09 m sasniegumu. Pēdējā vēl ģimnaziste un startēja pirmo reizi. Visas rezultāts noteikti varēja būt arī labāks, bet, grāžot vienkāršām kurpītēm kājās, mitrajā zālē stipri slīdēja. Konce uzvarēja arī diska mešanā, sasniedzot 33,60 metru tālumu. Kolužas mestais disks zemi skāra 32,86 m attālumā no metalja apļa. Vīriešu sacensībā diska mešanā pilnīgi atsevišķas klases spēks izrādījās Eduards Jēkabsons, kas ar 43,33 m atzīmi arī guva pārliecinošu uzvaru. E. Mackaitis sasniedza 34,80 m tālumu, Z. Mackaitis 33,96 m un Ž. Jēkabsons 32,96 m. Tad nedaudzie laukumā redzamie cilvēki itkā sakustējās, kļuva skaļāki un gudrāki savos spriedumos. Programas nākamais numurs vēstīja, ka sekos šķēpa mešana. Ko Stendzenieks spēs savā pirmajā startā? Vai Jānis taupīsies, lai sezonas otrā pusē parādītu savas īstās spējas? Tie bija galvenie jautājumi, kas saistīja vērotāju prātus. Bet pats Jānis Stendzenieks izturējās ļoti noslēpumaini. Jau ilgi pirms sacīkšu sākuma viņš domīgs savā nodabā kautko mērīja platiem soļiem, sprauda kociņus laukuma zālē un neielaidās ne ar vienu garākās sarunās. Tad sākās sacensība. Gaisā ne mazākās vēsmiņas, viss rēns un mierīgs. Pirmais metiens pāri 60 metriem — maza vilšanās lasāma visu sejās, otrs raidījums nobeidzās pie 66 metru līnijas — lieliski! Stendzenieks gatavojās trešajam metienam. Viegls, elastīgs ieskrējiens, šķēpu turošā roka aprakstīja mazu loku gaisā, tad ass metiens un šķēps atdalījās no atlēta ķermeņa. Izpildījumā nedominēja spēks, bet gan technika. Šķēps arvienu augstāk pacēlās gaisā, teiksmainā lidojumā izveidoja posloku, nolieca galu uz leju un iedūrās laukumā. Skaļš klātesošo gaviļu sauciens ..., Drudžaini mērītāji veica savu darbu. Jā, kā balta dūja gaisā pacēlās prieka vēsts — jauns rekords! Vieta, kur šķēpa asā smaile atdūrusies zemē, rādīja 70,80 metru mērījumu. Pirmo reizi Latvijā pārsniegta 70 metru līnija — tas ir varens un lielākās apbrīnas cienīgs sasniegums. Pasaules skati līdz ar to pievēršas mazajam zemes stūrītim Eiropā, kuru apdzīvo latvju tauta, jo tur mīt kāds atlēts vārdā Jānis Stendzenieks, kas uzrādījis šīgada pasaules labāko sasniegumu šķēpa mešanā!... Arī E. Jēkabsons sniedza jaunu personīgo rekordu — 60,50 metrus. Šī otrā reize, kad mūsu vispusīgais metējs pārvar 60 metru līniju — pirmo reizi tas notika pagājušā gadā Tukumā, kad viņš realizēja 60,39 rezultātu. Trešo vietu ieņēma Ž. Jēkabsons ar 49,90 metriem. Pārsverot šķēpu, tas atbilda noteiktajam svaram, arī tālums izmērots precīzi, tā kā jaunā rekorda apstiprināšanai, šķiet, nebūs nekāda šķēršļu. Lieliskā formā patiešām ir arī otrs mūsu ticamais šķēpraidis Circenis, tā kā varam gaidīt, ka abi atlēti savā sīvajā duēlī rekordatzīmi vēl ievērojami uzlabos. Līdz ar to mūsu sportistiem pasaules labāko šķēpraižu sarakstā piekritīs ievērojama vieta. Gaidīsim! Sieviešu sacensībā šķēpa mešanā piedalījās vienīgi Koluža. Sešos mēģinājumos, labākais rādīja apaļu 28 metru mērījumu. Vesera mešanā pārākais izrādījās Seiga (ASK) ar 44,07 m rezultātu; 2. E. Jēkabsons — 40,20 m; 3. Z. Mackaitis — 34,31 m un 4. Ž. Jēkabsons — 30,44 m. Sezonas pirmās eksternās vieglatlētikas sacīkstes uzskatāmas par teicami izdevušāmies. Zinot, ka arī daudzi citi mūsu vieglatlēti atrodas labā formā, ar lielu interesi varam gaidīt turpmākos sarīkojumus.

Alfrēds Vinčels

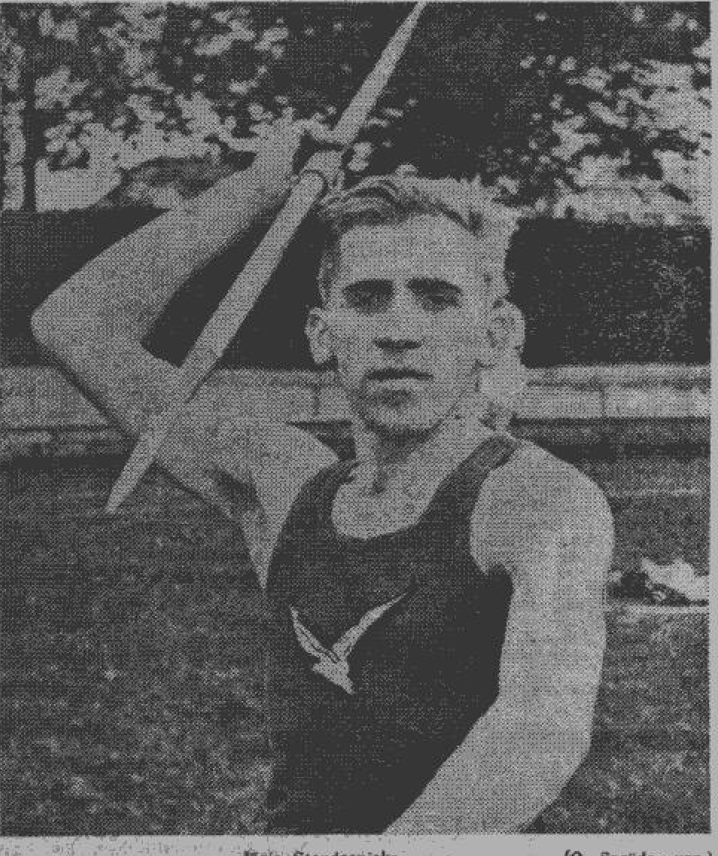

Jānis Stendzenieks (O. Sorūdes uzn.)

PIRMĀ GADĀ DAUGAVIEŠU KAUSS AIZCEĻO UZ LIEPĀJU

Skaisti uzpostaiā ASK laukumā vakar un aizvakar pulcējās pāri par 3000 skatītāju, lai noraudzītos mūsu plašās un rosīgās sporta biedrības Daugaviešu nodibinātā futbola kausa izcīņas pirmajās sacensībās. Abas dienas laukumā bija skatāmas tiešām intriģējošas cīņas, un tā vien liekas, ka neviens no Daugaviešu turnīra nešķīrās neapmierināts. 4 vienību konkurencē uzmanības centrā atradās allaž mīlie rīdzinieku viesi Liepājas Olimpijas futbolisti, kas arī galu galā atpakaļceļā uz savu dzimto pilsētu varēja doties sevišķi apmierināti, jo līdzi viņiem uz Kurzemes metropoli aizceļoja arī vērtīgais Daugaviešu kauss, kas personīgā īpašumā iegūstams pēc triskārtīgas izcīnīšanas. Olimpija savu vārdu kausa ieguvēju sarakstā atzīmēja kā pirmā. Liepājniekiem gan lielais panākums kaldinājās tikai pēc sīvām cīņām. Aizvakar tikai pagarinājumā Olimpija spēja salauzt enerģiskā VEF vienpadsmita pretestību, gūstot 4:2 pārākumu. Turnīra finālā Olimpijas uzvara noskaidrojās sacīkstes pēdējās 15 minūtēs, kad liepājnieki ar 3:2 rezultātu prata pieveikt Rīgas Vilku izlasi, kas finālā cīņai kvalificējās, uzvarot Rīgas meistarvienību Daugaviešus 2:1. Sacīkstē 3. vietas dēļ Daugavieši atzīmēja 3:0 uzvaru pār VEF virknējumu, un vietu galīgais sadalījums tādi izveidojās šāds: 1. Liepājas Olimpija; 2. Rīgas Vilki; 3. Daugavieši un 4. VEF. Spraigās un tīkamās divu dienu sacensības aizvakar ievadīja visu dalībnieku parāde, kamēr turnīra svinīgajā izskaņā Daugaviešu priekšnieks J. Runners izdalīja balvas. Pasniedzot pirmo gadu izcīņā esošo Daugaviešu kausu, viņš sevišķi sirsnīgi spieda roku Olimpijas vienpadsmita kapteinim, mūsu ilggadīgajam izlases vienības vārtsargam Lazdiņam. Olimpieši un tāpat pārējie turnīra dalībnieki saņēma arī balvas, kas pāriet tūlīn izcīnītāju īpašumā. Dziļas atzinības vārdus pelnījuši brīnumjaukā turnīra rīkotāji Daugavieši, kuru rūpīgā acs bija gādājusi pat par visniecīgākiem sīkumiem. Nevar būt šaubu, ka no šopavasar skatītiem futbola sarīkojumiem Daugaviešu turnīrs sniedza ne tikai kvalitatīvi augstvērtīgākās sacensības, bet tāla visus pārspēja arī priekšzīmīgas organizācijas ziņā.

TIKAI PAGARINĀJUMĀ OLIMPIJA SALAUŽ VEF PRETESTĪBU

Olimpijas un VEF vienpadsmiti aizvakar bija pretinieki turnīra atklāšanas sacensībā. Tika gaidīta noteikta olimpiešu uzvara, taču teicami sagatavotie un enerģijas pārbagātie VEF krāsu nesēji liepājniekiem sagādāja tik nopietnu pretestību, ka uzvarētāja noskaidrošanai vajadzēja ņemt palīgā 2×15 minūšu pagarinājumu. Normālais spēles laiks deva neizšķirtu 2—2 (1—1) iznākumu, un tikai pagarinājumā Lazdiņa laudis salauza VEF virknējuma uzslavējamo spēles māku, gūstot 4—2 pārākumu. Spēles ilūma teicās tāda, ka noteiktajā 90 minūšu laikā sprīdi laukumā paudās neliels liepājnieku pārsvars, taču tas bija visumā tik niecīgs, ka neizšķirtais 2—2 rezultāts uzskatāms par vispareizāko abu sacensonu snieguma raksturotāju. Heiblichs 1. puslaikā noveda Olimpiju 1—0 pārākumā, bet mirkli vēlāk sekoja spēcīgs Blauberga šāviens, pie kam liepājnieku beigu vīrs Lazdiņš paguva bumbu tikai atsist. Piesteidzās Niedrītis, kas rezultātu līdzsvaroja 1—1. Otrajās 45 minūtēs jauks patālš kurzemnieku centra pussarga E. Jēgera raidījums no jauna deva Olimpijai 2—1 pārsvaru, taču arī «vefiešu» uzbrucējs (Ozoliņš) prata otrreiz pārspēt Lazdiņu, un šāds neizšķirts 2—2 stāvoklis pastāvēja līdz pat normālā spēles laika beigu signālam. Sekoja 2×15 minūšu pagarinājums, kura pirmajā posmā noskaidrojās uzvarētājs. Triumfēja rutinētākie un izturīgākie Liepājas futbola dižie reprezentanti. Par kādu VEF spēlētāja pārkāpumu tiesnesis olimpiešu labā piešķīra apm. 20 m tālu soda sitienu, ko izpildīt steidzās liepājnieku centra pussargs E. Jēgers. Risinājās E. Jēgera un VEF vārtsarga Lindes divcīņa, jo VEF aizsardzībai attālums šķita tik prāvs, ka viņi neveidoja «mūri», bet uzticējās sava beigu vīra veiklībai un uzmanībai. E. Jēgera šāviens tomēr izdevās tik spēcīgs un precīzs, ka Lindem gandrīz vai atlika vienīgi noraudzīties kā bumba ielido vārtu stūrī. Šim 3—2 ieguvumam tūlīn Apsēns pievienoja ceturtos vārtus, kas 7-kārtīgajam Latvijas meistaram deva skaidru 4—2 uzvaru. Par spilgtāko sacīkstes personību izvērtās nenogurstošais Olimpijas centra pussargs Edmunds Jēgers, kura spēcīgie šāvieni mērķi sasniedza 2 reizes. Liekas, ka šeit Liepājai izveidojies lielisks soda sitienu meistars, tāds kāds savlaik bija liepājnieku skatītāju mīlulis aizsargs Laumanis, kuru «tautas balss» pārstāvji aicināja, steigties izpildīt soda raidījumus. Laumani tagad atvieto jaunais liepājnieku aizsardzības talants Sudmalis, kas savu uzdevumu gandrīz vai ar katru sacīksti pilda teicamāk. Atzinība lai veltīta Sudmaļa taktiskai izpratnei. Viņš bumbu nemēģina tikai atvairīt, bet nopietni domā arī par to, lai tā nonāktu kāda pussarga vai uzbrucēja rīcībā. No liepājnieku uzbrucēju piecnieka, šķiet, pašreiz savas dzīves labākajā salogumā atrodas Jurčenko, kas bez teicama ātruma un kustīguma lieliski saprotas ar savu blakus spēlētāju Heiblichu. Sīvā pretestība tik dižam Latvijas futbola ozolam kā Olimpijai atkal izrakstīja atzīstamu atestāciju čītīgajam VEF komplektējumam, kura galvenais spēks mīt lielajā viengabalainībā, kur katrs čakli pavelc savu uzdevumu. «Vefiešu» aizsardzībā, protams, stingrākais balsts arī šoreiz bija Aulis, bet blakus viņam atzīstamu veiksmi nodemonstrēja jaunais Bergmanis, kas pagājušā gadā allaž ieņēma labā ārējā uzbrucēja vietu. Uzbrukuma virknējumā blakus Līgerim un Ozoliņam grūtajā sacensībā godam pastāvēja arī Peičas aizvietotājs Niedrītis. Vēl pastāstāms, ka turnīra pirmajā dienā Olimpiju reprezentēja: Lazdiņš; Sudmalis, Tīls; Kārkliņš, E. Jēgers, H. Jēgers; Apsēns, E. Ziņķis, V. Ziņķis, Heiblichs un Jurčenko. VEF virknējuma sejai piemita šāds izskats: Linde; Bekmanis, Kļavs; Ezergailis, Aulis, Krūze; Ozoliņš, Blūms, Līgers, Blaubergs un Niedrītis. Sacīkstes vadība atradās uzmanīgā A. Pukinska rokās.

«VILKU» PĀRSTEIGUMS 2. PUSLAIKĀ

Pēc līdzvērtīgas sacensības pirmajās minūtēs Daugaviešu — Rīgas Vilku cīņas 1. puslaikā paudās liels un noteikts Daugaviešu sarkan-balto tērpu nesēju pārākums. Bebra sargātie vārti atradās nepārtrauktos draudos. Diktējot ātru tempu, straujie Daugaviešu futbolisti risināja vienu uzbrukumu pēc otra, cenšoties izdevīgā situācijā nostādīt savu galveno vārtu guvēju E. Freimani. Šis nodoms arī daudzkārt sekmējās, pie kam Rīgas meistara uzbrukuma vadītājs ne mirkli nekavējās ar vārtu šāvieniem. Tie padevās īsti spēcīgi, taču veiksme pavisam bija atstājusi pagājušā gada meistarības vārtu «karali». Daudzus raidījumus savā ziņā ņēma Bebra teicamā māka. Tad bumba lidoja cieši garām mērķim, reiz trāpīja vārtu pārliktni, un beidzot, kad likās visi šķēršļi jau pārvarēti, Šeino vēl paguva bumbu atvairīt ar roku. Protams sekoja pelnītais 11 m soda sitiens, kuru izpildīja E. Freimanis. Un joprojām Daugaviešiem nesekmējās. Freimaņa sitiens virzīja bumbu tieši virsū Bebrim, kas arī to nekavējās satvert savās drošajās rokās. Tā lielais pārsvars laukumā Daugaviešiem nedeva reālas sekmes, un 1. puslaiks beidzās 0—0 neizšķirti. Varēja domāt, ka Daugavieši pirmajās 45 minūtēs nesasniegto panāks sa-

(Turpinājums 2. lp. p.)

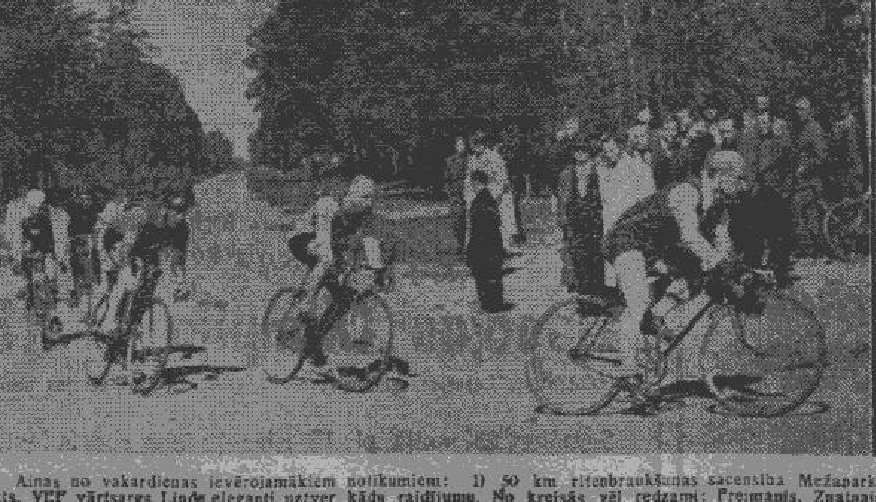

Ainas no vakardienas ievērojamākiem notikumiem: 1) 50 km riteņbraukšanas sacensība Mežaparkā. Ved Vilsons, tam seko vēlākais uzvarētājs Imermanis un Kļaviņš. 2) Daugaviešu — VEF spēles moments. VEF vārtsargs Linde eleganti uztver kādu raidījumu. No kreisās vēl redzami: Freimanis, Znataais un Blūms. (O. Sorūdes uzn.)

Ko domā un dara mūsu vieglatlēti?

Ar katru dienu maija debesis kļūst dzidrākas un gaišākas — pilnākas saules zeltainās vizmas. Līdz ar saulstaru straumēm, putnu jautrajām vīdžām un ziedu dvesmu atsākusi vieglatlētikas sezona, tādēļ arī vieglatlētu sejas kļuvušas liksmas. Tikai mūsu visgarāko distanču skrējēju saimei vēl nav nekāda pamata priekiem, jo vienīgais viņu spēju pārbaudījums notiks rudenī, kad risināsies maratona meistarība. Agrākos gados gargabalnieki sacentās dažādos sarīkojumos (Šķērsām Berlīnei», Rīga—Majori, «Šķērsām un apkārt Rīgai», arī Košicā u. c.), bet šogad... Jā, kādreiz mums bija izcilu skrējēju zvarde (A. Motmillers, N. Maleiko, K. Blumbergs u. c.), kuru starti un uzvaras Berlīnē un Košicā padarīja slavenu latvju gargabalnieku vārdu. Motmillera un Maleiko pašaizliedzīgā cīņa ar mūsu kontinenta labākajiem gargabalniekiem un izcīnītās Eiropas slavas mirdza nedrīkst vējos izgaist. Tādēļ mūsu pienākums censties, lai arī nākotnē 25 km un garākos skrējienos latvju vārds tiktu godam reprezentēts. Bet, šī dižā mērķa sasniegšanai nepieciešams biežāk, nekā vienreiz gadā, rīkot sacīkstes.

●

Šogad, kad daudzi labākie latviešu vieglatlēti tvēruši rokās ieročus, lai uz visiem laikiem iznīcinātu baismo pekles varu — žīdisko boļševismu, mūsu vieglatlētikas laukumos dominējošā loma piederēs sievietēm. Sevišķi patīkami atzīmēt, ka mūsu vieglatlēšu saimei šogad klāt nākušas bagātīgas rezerves. Par jaunām talantīgām sportistēm priecājas visu Rīgas sporta biedrību vieglatlētikas treneri. Arī mūsu meistares un rekordistes L. Galle, L. Pūce un V. Koluša čak'i trenējušās. Katrā ziņā šogad sieviešu sacensībās atzīmēsies jauni lieliski rekordsasniegumi sprinta distancēs, barjerskrējienā un tāllēkšanā. Par šī apgalvojuma pareizību vislabāko liecību nodod minēto disciplīnu rekordistes Lidijas Galles līdzšinējie panākumi un priekšzīmīgā centība treniņos. Tāpat arī Lavīzes Pūces un Veronikas Kolušas domas vijas ap rekordiņiem...

●

Pēc rekordistes Zigrīdas Kroses aizceļošanas augstlēkšanā mums trūkst noteiktas uzvaras favorītes. Kādreiz likās, ka apdāvinātās meičas Edīte Bernere un Dzidra Zande stāsies Kroses vietā. Bet, šīs cerības nepiepildījās — Bernere pēkšņi pārtrauca savu sekmīgi sākto sporta karjēru, bet Zande nebija ar visu sirdi pie lietas. Jā, ar pigmejisku darbu sportā neko nevar sasniegt, sevišķi vēl tad, kad hipodroms mīļāks, kā vieglatlētikas laukums... Un tagad beidzot, šķiet, radusies sportiste, kuras ķermeniskā piemērotība un rakstura īpašības ļauj cerēt, ka atrasta Kroses vietniece. Tā ir US vieglatlēte Dzidra Grantiņa, kas ar sportu nodarbojas tikai otru gadu. Grantiņa sacīkstēs piedalījusies ne vairāk kā 2 reizes: 1942. g. meža skrējiena meistarībā (kur viņa izcīnīja 3. vietu, paliekot aiz rekordistes A. Pumpures-Dauberes tikai 1 sekundi) un Latvijas meistarsacīkstēs augstlēkšanā. Šeit jaunajai sportistei ļoti neveicās — viņa palika 6. vietā ar 1,36 m (tādu pat rezultātu sasniedza uzvarētāja St. Spruženiece), kaut arī 1,40 m augstumā gāza latiņu tik tikko. Simpatiskā izlases augstlēcēja un basketboliste Alise Gailīte pārliecināta, ka viņas draudzene un skolniece Dzidra jau vistuvākajā laikā izvirzīsies par mūsu teicamāko augstlēcēju. Un par to nešaubās neviens, kas pazīst sportistes nopietnību. Nākošā augstlēkšanas zvaigzne apmeklē Universitātes filoz.-filoloģijas fakultāti un darbojas par skolotāju kādā pamatskolā, kur jau iemantojusi skolas vadības un pārējo kolēģu cieņu. Vēl kāds raksturīgs sīkums. Vieglatlētu talkā maigo dzimumu reprezentēja tikai 2 pārstāves, to starpā bija arī Dzidra Grantiņa...

●

Viens no mūsu centīgākiem sacīkšu dalībniekiem — sprinters Arvīds Pētersons šogad svinēs 20 gadu sporta gaitu jubileju, kas pavadīta skrejceļā. Uz laukumu, vai jubilejas gads nebūs pēdējais, jubilārs izsaucās: «Es skriešu vismaz vēl kādus 5 gadus!» Lai notiek! Arī gargabalnieks Mārtiņš Lillé šovasar atzīmēs 20 gadu sporta gaitu jubileju. Viņš, līdzīgi A. Pētersonam, vēl nedomā par savas sporta karjēras izbeigšanu. Ievērojamais gargabalnieks, kam šogad paliks 38 gadi, saka: «Ja vien būs sacīkstes, tad es vēl skriešu ilgi, ilgi... Mans mērķis ir maratons, bet tam pagaidām laika diezgan...»

●

Basketboliste, volejboliste un basketbola tiesnese Austra Konrāde šovasar nodarbosies arī ar vieglatlētiku. «Vainīgais», kas pamudinājis Konrādi uz šāda soli ir kāds mūsu kolēģis no žurn. «Laikmeta» redakcijas, kas tik ilgi stāstījis, ka tikai vieglatlētika ir īstais sporta veids, un beigās atlicis vienīgi piekrist. Protams, lai nebūtu jāklausās vēl ilgāk...

●

Šajās dienās, pavasara dzīvinošās elpas apreibis, gadījās satikt Berlīnes un Košices cīņu varoni Nikolaju Maleiko, kas ilgi nebija Rīgā redzēts. Šoreiz rekordists Rīgā apmeklējis sakarā ar iestāšanos latviešu leģionā. Izcilais sportists trakajā gadā kā «buržujs» — galdnieka darbnīcas īpašnieks, piedzīvojis dažādas vajāšanas un centīgo darba rūķi žīdiski boļševistiskie varmākas saimnieciski izputinājuši. Maleiko nemīl daudz runāt, bet gan darīt. «Esmu iestājies latviešu leģionā, apzinoties, ka ikviena latvju zemes vīra ceļš ir nesaudzīga cīņa pret sadistiskajām slepkavu bandām — cīņa līdz galīgai boļševisma iznīcināšanai». To teicis, klusais «latgales vilks» atvadās. Cerēsim, ka pēc boļševistiskā pasaules lieteveno satriekšanas, mēs atkal varēsim sveikt Maleiko atgriešanos skrejceļā.

A. K.

Tikpat mīļi, kā pavasara saule smaida abas daiļās sportistes, domu lidojumā kavējoties pie priekšā stāvošās vieglatlētikas sezonas. Pa kreisi redzam Dzidru Grantiņu, bet viņai līdzās Austru Konrādi. (SP archivs)

1. LIGAS FUTBOLISTU SACENSĪBAS

Aizvadītā nedēļā un arī vakar turpinājās Rīgas 1. līgas futbolistu meistarības turnīra spēles. Jaunu panākumu atzīmēja spēcīgā vācu karavīru vienība LwP, uzvarot Vairoga vienpadsmitu ar 4—1 (2—0) rezultātu. Karavīru pārākums teicās gandrīz visas 90 minūtes. Par pārkāpumiem šai sacīkstē tiesnesis no laukuma noraidīja katras vienības 1 spēlētāju. Ausekļis ar LSB spēlēja 1—1 (0—1) neizšķirti. Vārtus «elesbenieki» ieguva 1. puslaikā ar centra uzbrucēja Ābola raidījumu. Ausekļa futbolisti, kuri techniskā ziņā sniedza gludāku sadarbību, izlīdzinājumu (Poločenko) panāca tikai īsi pirms sacīkstes beigu svilpes. Slokas Sporta Biedrība tikai pēc grūtas cīņas atzīmēja 3—2 (2—1) uzvaru pār cītīgo Nedzirdīgo Sporta vienību. Slokas panākuma autori bija Akmens, Vazdiķis un Bunga. Augstāko uzvaru svinēja Bolderāja, kas pieveica Vytis komplektējumu 7—1 (1—1). Zaudētāji jau 1. puslaikā palika 10 vīru sastāvā. Neveiksmīga diena bija Vytis vārtsargam. Svarīga sacensība 1. līgas meistarībā notiks ceturtdien, 20. maijā, kad pl. 18,30 VEF laukumā sastapsies turnīra vadošās Daugaviešu un vācu karavīru LwP vienības.

US ŠACHISTI PRIEKŠGALĀ

Vakar noslēdzās 1. riņķa spēles Rīgas šacha meistarības turnīrā vienībām, kas apvienots ar Kārļa Betiņa piemiņas kausa izcīņu. Lielisku pārsteigumu vakar kaldināja US šachisti, uzvarot spēcīgo Ausekļa virknējumu ar negaidīti augstu 7,5—2,5 punktu rezultātu. Ausekļa neveiksmes sākās jau ar to, ka nebija ieradies meistars Bergs un Zeids. Tā studenti guva 2 punktus bez spēles. Pie pirmajiem galdiņiem gan teicās Ausekļa šachistu pārākums. Tā Rīgas meistars Strautmanis (Ausekļis) uzvarēja savu sīvo konkurentu Ždanovu (US), un Dreibergs (Ausekļis) pieveica Solmani (US). Pārējie Ausekļa krāsu pārstāvji spēja iegūt tikai pus punktu, un tādi viengabalainākais US sastāvs svinēja skaistu uzvaru. Otrā sacensībā Daugavieši pārspēja VEF desmitnieku 6—4. Pie pirmā galdiņa T. Meingailis (Daugavieši) un VEF meistars Straume spēlēja neizšķirti. Tāpat neizšķirti noslēdzās Endzeliņa (D) un Salmiņa (VEF) partija. Tālāk Krūzkops (D) uzvarēja Zvirbuli (VEF). Tālavs (D) ar Robu spēlēja neizšķirti, bet Teteris (D) pieveica Jurašēvski (VEF). 1. riņķa noslēgumā ar 18,5 punktiem priekšgalā izvirzījušies US šachisti. Cieši seko Daugavieši 17,5 p., tad Ausekļis 13,5 un VEF 10,5 p. Jau šonedēļ sāksies turnīra 2. riņķis.

AMATIERA FUTBOLISTU

tuvināšanās vakars notiks sestdien, 22. maijā, plkst. 24 Peldu ielā 22—2. Galda kartes izņemamas trešdien no plkst. 19—21.

6 reizes pa 2 uzvarām

Vakardienas sacensības Rīgas hipodromā ar sevišķi spraigām cīņām neiezīmējās, jo uzvarētājs izšķīrās ātri. Labākās sekmes atzīmēja braucēji V. Jirgensons, V. E. Bērziņš, J. Niedre un treneri A. R. Leinbergs, V. Juškevičs un K. Vēritis, kas katrs atzīmēja pa divi uzvarām. Vispārējs sacensību risinājums sekojošs:

1. sac. 1. Bucītis — V. Jirgensons — 1820—3.16,2—47,8; 2. Čum - Čum — J. Petrovs —1820—3.16,6—48,0. 2. sac. 1. Valets — V. E. Bērziņš — 1840—3.18,2—46,0; 2. Livija — R. Lielais — 1840—3.16,9—47,0. 3. sac. 1. Gundegs — J. Niedre — 1860—3.15,—44,8; 2. Skudrīte — J. Grazdiņš — 1840—3.16,0—46,5. 4. sac. 1. Veinens — A. R. Leinbergs — 1800—3.19,8—51,0; 2. Salome — K. Vēritis — 1780—3.20,0—52,3. 5. sac. 1. Santa — V. Juškēvičs — 1620—2.55,2—48,1; 2. Kronītis — A. Dukalskis — 1660—2.57,6—46,9. 6. sac. 1. Dionis — V. Juškēvičs 2200—3.50,0—44,5; 2. Krīvs — R. Lielais — 3. 54,3—48,5. 7. sac. 1. San Wats — A. Suvorovs — 2220—3.45,3—41,4; 2. Astrida — Ed. Bērziņš — 2200—3.46,9—43,1. 8. sac. 1. Ormonds — A. Leinbergs — 240—3.45,8—40,8; 2. Ezis — V. Jirgensons — 2240—3.47,4—41,5. 9. sac. 1. Askots — R. Beķeris — 2260—3.51,2—42,3; 2. Timbuktu — A. R. Leinbergs — 2260—3.55,4—44,1. 10. sac. 1. Deia — J. Niedre 1800—2.56,2—37,8; 2. Tamors — V. Jirgensons — 1820—2.56,4—36,9. 11. sac. 1. Lolita — V. E. Bērziņš — 1800—2.54,0—36,6; 2. Palia — J. Kritonovs — 1820—2.54,3—35,7. 12. sac. 1. Aramis — V. Jirgensons — 1680—2.57,8—34,5; 2. Lidija — J. Grazdiņš — 1860—2.57,8—35,5. 13. sac. 1. Meteors — K. Vēritis — 1840—2.41,0—27,5; 2. Dolo Duffy — R. Beķeris — 1820—2.42,3—29,1. 14. sac. 1. Gudrais — L. Heimanis — 2400—3.50,2—36,7; 2. Klaudija — K. Vēritis — 2460—3.51,3—34,0. 15. sac. 1. Volo Volute — K. Vēritis — 1820—2.53,0—36,0; 2. Darius Signals — A. R. Leinbergs — 1860—2.54,0—33,5.

● Maija pēdējā svētdienā risināsies šīgada pirmās lielās balvas — Reinholda Lamstera balvas izcīņa četrgadīgiem rikšotājiem 2400 metru distancē.

● Vakardienas sacensībā 10 gadījumos no 18 pirmajās divi godalgotās vietās bija rikšotāji, kam bija 2. vai 5. starta numurs un 4 gadījumos, kad abi divi.

DAUGAVIEŠI OTRO REIZI PĀRSPĒJ RĪGAS MEISTARU

Rokas bumbas sezonai ļoti rūpīgi gatavojas Daugaviešu vienība, kas absolvējusi jau otro draudzības sacīksti ar Rīgas meistaru vācu karavīru LwP komplektējumu. Tāpat kā pirmajā sacensībā, arī šoreiz teicies Daugaviešu spēlētāju pārākums. Rīgas meistarvienība piedzīvojusi 5—8 (2—6) zaudējumu. Sākumā rezultāts jau bijis 5—0 Daugaviešu labā, kad karavīru labākais uzbrucējs Steimels iemetis pirmos vārtus. Daugaviešu sastāvā izcilu sniegumu nodemonstrējis teicamais kārtslēcējs Miķelsons, kas viens pats ieguvis 5 vārtus.

TĀLIVALDIS JANSONS

apdāvinātais Daugaviešu futbolists pašreiz ārstējas Prupa klīnikā (Gaņību dambī). Sporta draugi viņu var apmeklēt katru dienu no pl. 14—15,30.

Drāmatiskā turnīra fināla sacensībā Olimpija uzvar Rīgas Vilkus 3-2

(Sākums 1. lp. p.)

censības turpinājumā, bet šeit nu nāca Rīgas Vilku lielais pārsteigums 2. puslaikā, kas RV vienpadsmitam, spriežot pēc sacīkstes pirmā posma, nodrošināja gandrīz vai sensācionālu 2—1 uzvaru. 2. puslaikā abu vienību sniegums bija pavisam pārvērties. «Vilku» izdevīgais uzbrukuma pārkārtojums ievērojami ietekmēja visas vienības cīņas spējas, kamēr Daugavieši vairs nespēja izturēt 1. puslaikā sākto strauјo tempu. Aizvien biežāk RV uzbrucēji nonāca Anševica sargāto vārtu tuvumā. Ļoti čakls bumbas raidītājs vārtos izrādījās «vilku» puslabais uzbrucējs Kuzmiņš, kas 2. puslaikā atvietoja Pērkonu. Pāris Kuzmiņa sitieni lidoja «mata tiesu» garām mērķim, bet tad viņa negaidīts šāviens garām Anševicam atrada vietu vārtu stūrītī. 1—0 vadošā lomā gan RV atradās tikai īsu brīdi, jo, lieliski izraudoties, E. Freimanis rezultātu līdzsvaroja 1—1. Pirmās 45 minūtes tomēr bija prasījušas pārāk daudz no Daugaviešu izturības krājuma, un laukumā Bebra vienpadsmits dominēja aizvien krasāk. 2—1 uzvaras vārtus «vilki» guva ar vienības kapteiņa Skadiņa sitienu, kas nāca no 16 m līnijas, pie kam bumba ielidoja tai pašā apakšējā stūrītī, kur pirms tam jau sekmīgi bija noslēdzies Kuzmiņa šāviens. Tā 2. puslaikā, panākot negaidītu 2—1 uzvaru, RV izlase kvalificējās fināla sacīkstei ar Olimpijas virknējumu. Salīdzinot ar pagājušo sezonu, gandrīz vairs nemaz nevarēja pazīt RV uzbrukumu, kas kļuvis daudz kustīgāks un galvenais ievērojami bagātāks vārtu sitieniem. Pēc ilgāka pārtraukuma RV sastāvā atkal darbojās A. Kudrašovs, kura atgriešanās katrā ziņā ir liels ieguvums. Pēc spožajām pirmajām 45 minūtēm, kur tikai dziļa neveiksme neļāva Rīgas meistaram izcīnīt pelnīto pārākumu, Daugaviešus gandrīz nemaz nevarēja pazīt sacīkstes turpinājumā. Šī milzu pārvērtība liecina, ka vēl pilnīgi nav pārvarēti pavasara iespaidi, kaut gan vienības raitā spēle rāda, ka baudīts jau rūpīgs treniņa darbs. Vērtīgo panākumu RV krāsām sagādāja Bebris: Gromovs, N. Vasiļjevs; Šeiņo, T. Vasiļjevs, Viegliņš; Gulbis (2. puslaikā A. Kudrašovs), Pērkons (Kuzmiņš), Skadiņš, Vītols, A. Kudrašovs (Freimanis). Daugaviešu ierindā skatītāji vēroja: Anševicu; Celmaraugu, Vīlupu; Straupi, Slavišenu, M. Pētersonu; Fišeru, Adamoviču, E. Freimani, Znatnaju un Ozolu. Šīs intriģējošās sacīkstes vadītājs bija A. Rubenis, kas savu darbu veica bez kļūdām.

NR. 3. DAUGAVIEŠI, NR. 4. VEF

Vakar vispirms spēkojās Daugaviešu un Rīgas Vilku jaunatnes vienības. Vienlīdzīgā sacensība noslēdzās 1—1 (0—0) neizšķirti. Dāvāto balvu ieguva Daugaviešu jaunā paaudze, kas pēc neizšķirtā izsākuma labāki (4—3) prata izpildīt zibensturnīra populāros piecus 11 m soda sitienus. Kausa izcīņā 3. vietas ieņēmēju izšķīra Daugaviešu un VEF vienpadsmitu satikšanās. Saistošiem momentiem bagātā cīņā, kur abu vārtu priekšā izveidojās bezgala daudz skatītāju acīj uztraucošas situācijas, 3—0 (2—0) uzvaru guva 1. līgas pārstāvji Daugavieši. Tā paši rīkotāji sevi atzīmēja par turnīra Nr. 3, kamēr VEF reprezentantiem šoreiz nācās apmierināties ar 4. vietu. Daugaviešu un VEF sacensībai varbūt mazliet trūka tā sīvuma un neatlaidības, kas parasti skatāma, kad jautājums risinās par punktiem meistarības izcīņā vai 1. vietu kādā citā sarīkojumā, taču abi pretinieki sniedza jauku futbola demonstrējumu. 1. puslaikā Daugavieši vārtus guva 12. un 32. minūtē. Pirmā panākuma autors bija Fišers, bet 2—0 atzīmi panāca skaists E. Freimaņa raidījums. Sacīkstes otrajā daļā (37. minūtē) Lindi pārspēja Celmaraugs, kas vakar darbojās uzbrukumā. Tā bija vienīgā pārmaiņa Daugaviešu komplektējumā, salīdzinot ar aizvakardienu, kad laukumā vairs neredzēja Ozolu, kā vietu ieņēma Celmaraugs, kamēr aizsardzībā blakus Vīlupam darbojās R. Šulmanis. Lielāku dažādību jau varēja atrast VEF virknējumā, kura sastāvs vairākkārt mainījās. Tā «veflešu» uzbrukuma nenogurstošais dzinējspēks Ozoliņš laukumā ieradās tikai 1. puslaika beigās, kad rezultāts jau teicās 2—0 Daugaviešu labā. Otrās 45 minūtes VEF atkal spēlēja bez Auļa. Tiem vienpadsmit vīriem, kas dienu iepriekš tik daudz grūtības radīja Olimpijas uzvarai, sacīkstē pret Daugaviešiem klāt vēl nāca Bernāts un Putra. Raksturojot tuvāk Daugaviešu un VEF spēkošanos jāteic, ka laukumā Rīgas meistara virsroka neizpaudās tik prāva kā to izsaka 3—0 rezultāts. Izšķirošā loma šeit piekrita Daugaviešu taktiski pareizākai aizsardzībai, kur svarīgāko uzdevumu veica mūsu kādreiz internacionālais spēks Slavišens. Viņš teicami sedza «veflešu» uzbrukuma vadītāju Līgeri, kas nejūtoties tik brīvs kā citkārt, nevarēja būt bagātīgs piespēļu izdalītājs. Kopā ar čaklajiem pussargiem Daugaviešu uzbrukuma galvenais spēks mita iekšējo uzbrucēju Celmarauga — E. Freimaņa — Znatnaja trijniekā. 1. līga uzvarēja virslīgu, kas runā skaidru valodu, ka Daugaviešu vienpadsmita sniegums joprojām ir tāds, kam kaunā, šķiet, nebūtu jāpaliek arī mūsu futbola augstākā klasē. Šai sacīkstē tiesneša lomā redzēja RFK vīru E. Volganstu.

V. ZIŅGA TAKTISKS MEISTARMANEVRS IZŠĶIR OLIMPIJAS 3—2 UZVARU

Seni sīvi sāncensi Olimpija un Rīgas Vilki cīnījās Daugaviešu turnīra finālā. Olimpijas slavas mirdzums joprojām nav beidzis mirdzēt, kamēr RV kādreiz augstvērtīgais sniegums jau daudz zaudējis no sava kādreizējā košuma. Tā varēja spriest pirms sacensības sākuma, atzīmējot liepājniekus kā noteiktus uzvaras kandidātus. Pats sacīkstes risinājums deva jauku konstatējumu, ka RV vienpadsmita smagākās krizes dienas jau pieder pagātnei. RV ļaudis atkal Olimpijas izlasei bija bīstams pretinieks. Liepājnieki gan uzvarēja, bet ne vairāk kā ar 3—2 vārtu atzīmi. 1. puslaiks Olimpijas labā noslēdzās 2—0. Pārsteidza jau pašas pirmās minūtes, kad pāris reizes Skadiņš un arī Freimanis raidīja Lazdiņa vārtos tik spēcīgus šāvienus, ka «lielajam puisim» no Liepājas neatlika nekas cits kā izmantot visu savu uzmanību un veiklību, lai neatļautu bumbai atrast ceļu vārtu tīklā. Otram mūsu vārtsarga mākslas lielmeistaram Bebrim pretējā pusē darbs sākumā bija daudz vieglāks. Ar nelielu rīdzinieku pārsvaru aizritēja pirmais stundas ceturksnis. Tad liepājnieki pavisam negaidīti tika pie vārtu ieguvuma. Notika tā, ka bumbu vārtos šāva Heiblichs. Bebris kritot to atsita, bet tik nelaimīgi, ka bumba nonāca pie Viegliņa, kas pats to iesita savu vārtu tīklā. Īsu brītiņu vēlāk Olimpijas pārākums jau teicās 2—0. Teicami ievadīts uzbrukums labā malā precīzi nolika bumbu priekšā pilnīgi brīvajam Heiblicham, kas otrreiz pārspēja Bebri. 1. puslaika 2—0 rezultāts pastāvēja ilgu laiku arī otrajās 45 minūtēs. Šķita, ka liepājnieku uzvara jau pilnīgi skaidra. Stāvokli ievērojami sarežģīja pēkšņs Skadiņa sitiens, kas izdevās tik brīnišķīgs, ka Lazdiņam neatlika nekas cits, kā vienīgi noraudzīties, kā bumba sasniedz mērķi pašā augšējā vārtu stūrī. Nu kurzemnieki atradās vairs tikai 2—1 pārākumā. «Vilki» tagad attīstīja enerģiskus uzbrukumus, un kad līdz sacīkstes beigām bija atlikušas nepilnas 15 minūtes, sacensības vadītājs kādā burzmā Olimpijas soda laukumā saskatīja sodāmu liepājnieku aizsardzības pārkāpumu. Sekoja 11 m soda sitiens, kura izpildīšana izvērtās īsti drāmatiska. Gromova raidījumu Lazdiņš atsita, pie kam Gromovs vēlreiz nokļuva pie bumbas, bet šoreiz viņa sitiens trāpīja vārtu stabu. Šķita, ka rīdzinieku drošās cerības rezultātu izlīdzināt zude'--. Bet kas tad tas? Tiesnesis atkal rādīja uz 11 m soda sitiena punktu. Taisnīgā soģa vērīgā acs bija saskatījusi, ka Tils sitiena brīdī nav atstājis soda laukumu, un bargo vienpadsmitmetrinieku nācās atkārtot. Tagad svarīgo uzdevumu veica otrs RV aizsargs Nikolajs Vasiļjevs, kas nekļūdījās un vārtu atzīme bija līdzsvarota 2—2. No jauna sākās sīva cīņa svarīgo uzvaras vārtu dēļ. 37. minūtē tā izšķīrās. V. Ziņģis aizkļuva garām «vilku» aizsargiem. Viņu aizkavēt spēja vairs vienīgi Bebris, kas traucās liepājnieku centra uzbrucējam pretim. «Lielais» Ziņģis tomēr lieliski aptvēra situāciju un ar īsu taktikas meistarmanevri piespēlēja bumbu otrā malā Heiblicham, kura uzdevums, iegūt vārtus, bija daudz vienkāršāks. To Heiblichs arī precīzi paveica, un viņa raidījums nodrošināja Olimpijai 3—2 uzvaru. Tik nosvērtu un pareizu rīcību, kādu nodemonstrēja Ziņģis, tiešām reti izdodas pieredzēt. Viņš momentāli aptvēra stāvokli, izdarot visu tā, kā tas aprakstīts katrā futbola teorijas apskatā. Voldemārs Ziņģis, kuru agrāk zinājām vienīgi

(Beigas 3. lp. p.)

Mežs — mūsu tautas labklājības avots. Lai tas neizsīktu — nelieto uguni mežā.

Dzensiksnu un ādu rūpniecība un tirdzniecība

A/s J. TAUBE

Rīgā, Vaļņu ielā Nr. 26

Hipodromā
rikšošanas sacensības
23. maijā 1943. plkst. 13
Nāk. sacensības: 30. maijā un 6. jūn.

GRAVIERU DARBNICA

A. Kucejevs

Rīgā, Ād. Hitler'a ielā 115

Tālrunis 93089

J. A. KUKURS

Rīgā, Frh. v. d. Goltz gatvē (Aspazijas bulv.) Nr. 10, Pleskavas (Marijas) ielā Nr. 18.

Rakstāmlietas, skolas un kancelejas piederumi.

Pilsētu un lauku iestādēm pasūtījumus izpildam nekavējoši pa pastu.

Telefoni: direktors 21784, grāmatvedība 20276, pārdošanas nod. 20051, filiale 23488.

GRAVIERU DARBNICA

O. Pērkons

Rīgā, Ād. Hitler'a ielā 42

Tālrunis 96883

LIEPĀJAS OLIMPIJA ATKAL RĪGĀ

Latvijas meistarības izcīņā futbolā sastopas senie sīvie konkurenti:

Liepājas Olimpija — RFK

(7-kārtīgais Latvijas meistars) (8-kārtīgais Latvijas meistars)

Svētdien, 23. maijā, pl. 16. Kieģeļu ielas sporta laukumā

Olimpijas uzvara

(Turpinājums no 2. lp. p.)

kā pašaizliedzīgu malējo pussargu, sevi visbrīnišķīgākā veidā pierādīja arī par atjautīga uzbrukuma vadītāju. Pa kreisi no V. Zinģa atradās abi nākošie sekmīgākie liepājnieku vīri Heiblichs un Jurčenko. Sevišķi veiksmīga diena izrādījās Heiblicham, kuru kurzemnieki lepni godā par savu Šeibelli. Augumā pamazais, teicamais bumbas techniķis, svarīgu vārdu teica pie visu 3 vārtu iegūšanas. Olimpiešu vidū gan vakar nebija E. Jēgers, kas uzmanības centrā izvirzījās ar savu priekšzīmīgo debiju iepriekšējā dienā. E. Jēgeru, kas tikai nupat izārstējis kājas savainojumu, atvietoja Jančevskis. Par Jēgera vārda labo skaņu laukumā, iztrūkstot Jēgeram 1., gādāja mazākais pussargs H. Jēgers. Kaut arī abas uzvaras Latvijas ekmeistars atzīmēja tikai pēc augstākā mērā grūtas cīņas, liekas, nevar būt šaubu, ka Olimpija 1. vietu turnīrā pelnījusi vairāk par jebkuru no citām dalībniecēm. Olimpijas saspēle atzīstama par vispilnveidīgāko, kur retu reizīti kāda bumba raidīja projām bez noteikta mērķa. Teicami viņi izturēja sīvo cīņu sūrumu, un abi nenogurstošie Liepājas futbola pamatakmeņi Tīls un Lazdiņš, kopā ar saviem jaunākajiem kolēģiem, vēlreiz no Rīgas atgriežas savos laudīs lepna uzvaras lauru rotā. Tieši viņi bija visa sarīkojuma dvēsele, jo rīdziniekiem tā taču ir reta izdevība, divas dienas pēc kārtas skatīt simpātisko Kurzemes futbolistu sniegumu. Lieliski tagad cēlušās atkal Rīgas Vilku akcijas. Viņu teicamais bekgu vīrs Bebris vairs nevar justies tik vientuļš un atbildīga darba pārkrauts, jo aizvien labāk sāk sekmēties arī pārējiem. Lūk, aizsardzībā Gromovs, pussargos Šeino ar T. Vasiļjevu, uzbrukumā Skadiņš, Kuzmins, kas arī vakar pārmaiņus ik puslaiku mainījās ar Pērkonu, un Freimanis, visu viņu darbībā pēc Daugaviešu turnīra var droši likt tādu patīkamu atzīmi, ka viņu sniegums ir progresējis. Olimpijas — RV finala sacīkste risinājās jaunās paaudzes tiesneša M. Kārkliņa pārraudzībā. Atbildīgajā darbā jau gadījās pa kļūdai, bet visumā viņš uzslavējams kā vērīgs soģis.

Meistarsacīkšu lielais un pēdējais ģenerālmēģinājums Daugaviešu turnīrs, šķiet, izdevās pat labāki nekā to gaidīja. Vakar pievakarē šķiroties no ASK laukuma ar skaisto sacensību atmiņām, liekas, katrs vēlējās pievienoties vārdiem: «Uz redzēšanos nākošā gadā, kad Daugaviešu futbola kauss izcīņā nāks otro reizi . . .» J. Z.

RFK FUTBOLISTU IEVĒRĪBAI

RFK futbolistu treniņi notiek otrdienās no pl. 17—19.30 un ceturtdienās no pl. 19.30 Ķieģeļu ielas sporta laukumā. Treniņos aicināti ierasties arī jaunatnes līgas futbolisti, kuriem svētdien, 23. maijā, paredzēta pirmā meistarības sacīkste ar Vairoga vienību.

LDzB — jaunatnes klases basketbola meistars

Turpinot aplūkot Rīgas apgabala basketbolistu gaitas atsevišķās klasēs, «Sporta Pasaule» šoreiz tuvāk pakavēsies pie jaunatnes meistarības izcīņas. Piedalījās 11 biedrību 16 vienības, kas bija sadalītas 2 priekšsacīkšu grupās, no kurām divas labākās guva tiesības cīnīties finālā. US, VEF un Ausekļis startēja ar 2, bet LDzB pat ar 3 vienībām. Cīņas risinājās reti sīvi un saistoši jau priekšsacīkstēs, tādēļ, lai noskaidrotu finālistus, abās priekšsacīkšu grupās nācās noturēt vairākas papildspēles. A grupā pat līdz pēdējai spēļu kārtai uz finālu pretendēja 4 vienības: RFK, US 2, LDzB 3 un Starts. Priekšsacīkšu B grupā stāvoklis izrādījās tāds pats. Uz finālu kandidēja LDzB 2, Daugavieši, VEF 1 un ASK. Tad nu arī papildspēlēm nācās izkristalizēt finālistus. Priekšsacīkstēs sasniegtie rezultāti šādi:

A GRUPĀ:

	Spēles	Grozi	Punkti
1. Starts	7	255—105	6—1
2. RFK	7	181—109	5—2
3.—4. US 2. vien.	7	176—122	5—2
LDzB 3. vien.	7	187—147	5—2
5. Bolderāja	7	167—124	3—4
6. VEF 2. vien.	7	108—167	2—5
7.—8. LDzB 1. vien.	7	82—179	1—6
Ausekļis 2.	7	78—251	1—6

B GRUPĀ:

	Spēles	Grozi	Punkti
1. LDzB 2. vien.	7	187—140	7—0
2. ASK	7	176—147	5—2
3. VEF 1. vien.	7	152—139	5—2
4. Daugavieši	7	171—162	4—3
5. Ausekļis 1.	7	165—148	3—4
6.—7. US 1. vien.	7	189—143	2—5
Amatieri	7	131—187	2—5
8. Vytis	7	154—190	0—7

Sekmīgākais grozu guvējs izrādījās Jaunzems (LDzB 2), kas priekšsacīkstēs savāca tieši 80 punktus. 2. Priekalns (Starts) — 69; 3. Ādamsons (Ausekļis 1.) — 67; 4. Deniņš (ASK) — 63; 5. Lauriņš (Starts) — 60; 6. Saulītis (RFK) — 59; 7. R. Ozols (US 2) — 56; 8. Birkerts (US 2) — 53; 9.—12. Bumbiers, Mitke (abi Daugavieši), Skrastiņš (Starts) un Sermuliņš (Bolderāja) — 51; 13. Strazdiņš (US 1.) — 49; 14. Čablis (RFK) — 48 un 15. Putra (VEF 2) — 46.

Neredzēti spraigi risinājās finālcīņas. Startam un RFK nācās cīnīties bez dažiem labākajiem spēkiem, kas ievērojami mazināja vienību spējas. Finālā pēc pārspēles ar ASK uzvarēja LDzB 2. sastāvs. Šī sacensība izvērtās par augstākā mērā intriģējošu, dramatisku, bet reizē arī skaistāko cīņu šīgada jaunatnes klases meistarībā. Reti basketbola draugiem būs nācies redzēt tik vienādu pretinieku spēkošanos, kur uzvara izšķīrās tikai 2. pagarinājumā. Rezultāts: 5—6, 14—14, 16—16, 22—20! Finala sacensību beigu tabula sniedz šādu ainu:

	Spēles	Grozi	Punkti
1. LDzB 2. vien.	3	82—66	2—1
2. ASK	3	61—68	2—1
3.—4. Starts	3	57—57	1—2
RFK	3	67—76	1—2

Arī finālcīņās sekmīgākais grozu guvējs bija Jaunzems, kas ieguvis 28 punktus. 2. Čablis (RFK) — 20; gavis 28 punktus. 2. Čablis (RFK — 20; 3.—4. Skrastiņš (Starts) un Čakste (RFK) — 19; 5. Geske (ASK) — 18; 6.—7. Pučurs (ASK) — 15 un 9.—10. Renesiācis (ASK) un Cīrulis (abi LDzB) — 17; 8. Deniņš un Kalniņš (Starts) — 14.

Pirmo un vienīgo zaudējumu LDzB 2. vienība piedzīvoja pirmajā finala sacensībā pret Startu ar 23—25 rezultātu. Meistarvienības brūnizaļo tērpu nesa: Jaunzems, Cīrulis, Vilks, Pučurs un G. Miķelsons, bet tuvākā rezerve — Danneberģs, Nandiņš un Ērglis. Izņemot Jaunzemu un Miķelsonu, visi zēni tikai šajā sezonā pievērsuši nopietnāku vērību basketbolam, kas panākumam piedod sevišķu skaistumu un vērtību. Jaunzems ir lielisks punktu guvējs, bet vienības dzinējspēks izrādījās augumā pats mazākais cīnītājs — Cīrulis. Ne reti vien no sirds varējām nopriecāties, cik veikli viņš rīkojās ar bumbu. Izcils aizsargs veidojas Pučura personā, kam jau nākamajā sezonā var paredzēt drošu vietu dzelzceļnieku reprezentējošā sastāvā. Jauki cīnījās arī G. Miķelsons un Vilks. ASK vienība savu spēju maksimumu parādīja tieši finālā, jo priekšsacīkstes nebūt vēl neliecināja, ka šie zēni kļūs par nopietniem meistargoda kandidātiem. Rūpīgs darbs treniņos un mazs pārgrupējums sastāvā ASK virknējumu izveidoja par tiešām labu vienību. Piecnieka sastāvā ietilpa: Deniņš, Šibas, Renesiācis, Geske, Silgailis, Krūze, Livznieks un Skudra. Vienības redzamākais vīrs ir Deniņš, kas reizēm rādīja jau apbrīnojamu māku metienos. Labi sadarbojās aizsargu pāris Renesiācis un Šibas. No pārējiem labāko iespaidu atstāja Silgailis un centīgais Krūze, bet pēdējā finālspēlē lieliski meta Livznieks. Startiešu sirds un dvēsele ir aizsargs Kalniņš. Viņš sevi pierādīja kā noteiktāko vīru metienos no aizsardzības spēkiem visā jaunatnes klasē, stipri atgādinot Starta virslīgas aizsargu Altbergu. Uzbrukumā bīstamākais vīrs ir Priekalns. Žēl, ka viņa vieglprātības dēļ (diskvalifikācija) vienībai finālā nācās cīnīties vājinātā sastāvā. Kā krietni spēlētāji minami Lauriņš un Skrastiņš. Arī RFK vienība rādīja skaistu sniegumu. Liekas, ka kluba zēnus negatīvi iespaidoja zaudējums pret ASK pagarinājumā. Piecnieks sevi atguva tikai pēdējā spēlē — pret Startu. Vienībā skatāmi jauki nākotnes talanti. Spēles diriģents ir U. Raiskums, kas kopā ar Čaksti veidoja stingru aizsardzību. Saulītis, Čablis un Bakis atzīmējams kā teicams uzbrukuma trio, kas nodemonstrēja veiklu saspēli, ātrumu un precīzus raidījumus grozā. No vienības daudz varam gaidīt nākotnē.

Lai nebūtu nevienam darīts pāri, skats jāmet arī uz tām vienībām, kas gan palika tālāk, bet tikpat nopietni cīnījās par loloto mērķi kā finālisti. Vareni A grupā cīnījās LDzB 3. vienība. Ja tiesneša pielaistās kļūdas dēļ nebūtu bijusi jāatkārto spēle pret Startu, tad arī šī vienība būtu atradusies starp finālistiem. Vienības teicamākie spēki — Stiprais, Jaunums, Tamužs un Grieze. Tikpat nopietni uz finālu pretendēja arī US 2. vienība. Tikai pēc pārspēlēm tai nācās atteikties no tālākām cīņām. Piecnieka spožākais talants izrādījās R. Ozols. Par teicamiem un techniski veikliem spēlētājiem sevi atestēja Birkerts un Minkēvičs. Visu labāko rādīja arī Bolderājas jaunatne, apliecinot, ka bolderāliešu basketbolam aug teicamas atvases. Vislabāk patika centra uzbrucējs Sermuliņš, bet noliedzama nav arī Rozenfelda un R. Bērziņa atjautīgā spēle. Vienādu sniegumu uzrādīja 3 pēdējās vienības — VEF 2, LDzB 1 un Ausekļis 2, no kurām mazliet stabilāku spēli sniedza veflešu garnitūra. Priekšsacīkšu B grupas dalībnieces, izņemot abus finālistus, sniedza caurmērā vājāku darbību. VEF 1. sastāva lielākais panākums ir uzvara pār ASK. Veflieši ievērojami ar to, ka visi 5 pamatsastāva spēlētāji ir vienādi labi punktu guvēji, caurmērā katrs atzīmējot 30 punktu guvumu. Veiksmīgākais gan izrādījās Gērmanis, bet spēles vadība atradās Mališeva rokās. Ātrs un atjautīgs cīnītājs ir Klavs. Arī Daugaviešu komplektējums sniedza tīkamu darbību. Veiksmīgākie cīnītāji pie pretinieka groza — Bumbiers, Mitke un Zichelmanis. Patika vēl aizsargs Priede. Pārējo 4 vienību sniegums bija jau stipri zemāks. Ausekļis 1. cīnījās ļoti enerģiski. Vienības labākais cīnītājs Ādamsons izvirzījās labāko punktu guvēju pirmajās rindās. Talantīgs spēlētājs ir Rumbenieks, arī Velss nākotnē rādīs noteikti vairāk. US 1. komplektējuma spēle bija pilnīgi atkarīga no Strazdiņa darbības. Vēl sevi attaisnoja Kiints un E. Grasis. Amatieri dažas spēles nospēlēja tiešām jauki, bet citas atkal redzami vājāk. Iemesls tam ir atsevišķu spēlētāju pārāk individuālais spēles veids. Padomājot vairāk par vienības kopējo saspēli, lielisks cīnītājs varētu kļūt Eglītis. Treirāta un Liepiņa sniegums atzīstams par stabilu. Bez uzvarām palika Vytis zēni, kuros vajāja tiešām ārkārtīga neveiksme. 3 spēles pēc kārtas zaudētas ar divu, bet 1 ar viena punkta starpību! Vytis saspēles diriģents izrādījās Repņiks, kas teicami prata mest «tālos». Sev ievērību pievērsa arī Bulzgis un Kuzņecovs. Tādas nu ir jaunatnes klases basketbolistu gaitas pagājušā gada meistarībā, kas izvērtās par skaistu mūsu nākošo dienu jauno basketbola talantu parādi.

Edgars Zvirbulis.

LDzB 2. vienība, kas jaunatnes klasē izcīnīja Rīgas apgabala meistara godu.

Pirmā rindā no kreisās redzami: Zigfrīds Vilks, Jānis Pučurs un Alvars Cīrulis. Apakšā: Indulis Jaunzems un Gunārs Miķelsons.

(SP archīvs)

US galda tenisistu panākumi Latvijas meistarsacīkstēs

Vakar un aizvakar skaistajā DSG zālē risinājās Latvijas meistarsacīkstes galda tenisā, kurās piedalījās nevien Rīgas un vācu karavīru, bet arī Jelgavas un Tukuma spēlētāji. Sevišķi iepriecināja tas apstāklis, ka kuplāks dalībnieču skaits šoreiz startēja arī dāmu klasē. Visumā šīs meistarsacīkstes izvērtās par spožu US galda tenisistu triumfu, kas piecās no sešām sacensībām nodrošināja uzvaras laurus savas biedrības krāsām. Līdz ar to droši varam sacīt, ka US ir patlaban arī mūsu spēcīgākais galda tenisistu klubs. Vīriešu galvenajā klasē 32 dalībnieku konkurencē uzvarēja pagājušā gada meistars Dimitrijs Štams (LSB), pietis), kas zaudēja Zvirgzdiņam 11—21, 17—21, 21—17, 21—13, 21—19. Šī uzvara meistaram nebūt nenāca tik viegli, gribētos pat teikt, ka vienīgi lielākā rutīna izšķīra spēli viņa labā. 3. vietā palika centīgais Repņiks (Vytis), kas zaudēja Zvirgzdiņam 11—21, 17—21. Tālākās vietās seko: Kalnciems (VEF), 5. Baltgalvis (LSB) un 6. Kunnoss (US). Ar ik sarīkojumu arvien vairāk progresē augumā mazais Repņiks. Tā viņš vakar pieveica reiz pat Alfr. Zvirgzdiņu 21—19, 21—16, un zaudēja Štamam tikai 15—21, 21—17, 16—21! Aizvadītās cīņas gaļā rādīja, ka ilggadīgajam meistaram Štamam izauguši nopietni pretinieki, kuri jau visā drīzumā spēs, varbūt, pat pārtraukt viņa uzvaru virkni. Sieviešu klasē startēja 10 dalībnieces. Viegli uzvarēja līdzšinējā meistare Zinaida Bērziņa (US), pārspējot savu finala pretinieci — Reginu Mielēnu (US) 21—13, 21—12. 3. vietā ierindojās Brimere (DSG), kas zaudēja 2. vietas ieguvējai 16—21, 13—21. Tālāko vietu ieņēmējas izvirknējās šādi: 4. Bračkija (DSG), 5. Klumberga (DSG) un 6. Sēja (US). Interesanti piezīmēt, ka startēja arī pazīstamā basketboliste Laukēvice (ASK), kas pieveica Sili (US) 21—12, 21—12, bet zaudēja Mielēnai 13—21, 17—21 un Brimerei 25—23, 18—21, 17—21. Laukēvice spēlēja tiešām glīti, un, ja nebūtu tik stipri nervozējusi, tad ieņemtu noteikti labāku vietu. Vīriešu B klasē uzvarēja Georgijs Kunnoss (US), pieveicot finālā Baltgalvi (LSB) vispirms 21—19, 21—14, bet tad 23—21, 18—21, 18—21, 21—18, 21—12. Šis Kunnosa 32 dalībnieku konkurencē izcīnītais panākums atzīstams par tiešām teicamu, jo jāņem vērā, ka viņš pieskaitāms mūsu jauno spēlētāju paaudzei. Tiešām daudz no Kunnosa varam gaidīt nākotnē. 3. vietā palika Berghauss (DSG), 4. Griters (DSG), 5. Valdmanis (ASK) un 6. Cīris (Jelgavas SB). Vienīgo zaudējumu Kunnoss piedzīvoja pusfinālā pret Baltgalvi ar 21—13, 17—21, 13—21 rezultātu. Vīriešu dubultspēlē triumfēja Alfr. un Arv. Zvirgzdiņi (US), kas finālā uzvarēja Repņiku un Kuzņecovu (Vytis) ar 21—17, 21—8, 21—11. Pēdējie savkārt pieveica 3. vietas ieguvējus Štamu (LSB) un Knotu (DSG) 16—21, 21—18, 21—19. 4. vietā palika Pols, Cīris (Jelgavas SB), 5. Baltgalvis, Semeiks (LSB) un 6. Kalnciems, Čečkovičs (VEF+LSB). Sieviešu dubultspēlē pārākās bija Bērziņa un Mielēna (US), uzvarot izšķirošā cīņā Brimeri un Bračkiju (DSG) 21—17, 21—9, 21—18. Trešo vietu ieņēma Klumberga, Sile (DSG+US) un 4. Lapiņa, Sēja (US). Jauktā dubultspēlē meistara gods piekrita Bērziņai un Alfr. Zvirgzdiņam (US), kas finālā pārspēja Mielēnu un Arv. Zvirgzdiņu (US) 21—6, 20—22, 17—21, 21—8, 21—15. Trešā vietā palika Brimere, Knots (DSG), zaudējot 2. vietas ieņēmējiem 23—25, 17—21. 4. Sile, Štanvers (US), 5. Klumberga, Berghauss (DSG) un 6. Sēja, Kunnoss (US). Fiziskās kultūras un sporta pārvalde uzvarētājiem dāvājusi 5 balvas, paredzama arī kupla grāmatu velte. Runājot par turnīru organizāciju, jāsaka, ka varēja vēl daudz ko vēlēties. Vispirms sākums 1. dienā nokavējās par 45 min., jo vadītājs Štams ieradās par vēlu ar tabulām, aizbildinoties, ka «mazliet jau varot arī nokavēt»! Tad — sacensību šēmas bija uzzīmētas nepareizi, pilnīgi pretlikumīgi, mistiska šķita arī izloze. Un — kādēļ nevarēja izmantot visus četrus galdus, bet tikai dažus, brīžiem pat tikai vienu? Ja mūsu galda tenisa sports grib plaukt, tad turpmāk šie trūkumi noteikti jānovērš. —č—

VIRSLIGA STARTĒ

Mūsu futbola sezonas svarīgākais brīdis ir klāt. Šonedēļ sākas Latvijas meistarības izcīņas turnīrs. Virslīga startē, un reizē ar to daudzu tūkstošu sporta draugu domas saistīs tikai futbols. Meistarības sacensības ievadīs meistarvienības ASK un Rīgas Vilku vienpadsmita sastapšanās, kas risināsies ceturtdien, 20. maijā, pl. 18.30 ASK laukumā. Pēc RV virknējuma sekmīgās debijas Daugaviešu kausa izcīņā šo sacīksti jāgaida ar visdziļāko interesi, jo pagājušā gadā, kad RV atradās tālu no sava pašreizējā snieguma, Bebra ļaudis ASK krāsu pārstāvjiem sagādāja vislielākos pārsteigumus. Rīgas meistarības turnīrā Rīgas Vilki un Daugavieši bija vienīgie, kas spēja uzvarēt ASK vienpadsmitu. 23. maijā jau trešo svētdienu pēc kārtas Rīgā viesosies Liepājas Olimpijas futbolisti, kas pl. 16 Ķieģeļu ielas sporta laukumā spēkosies ar savu seno lielo pretinieku RFK izlasi. Abu mūsu panākumiem bagātāko futbola krāšņumu satikšanās noskaidros svarīgu jautājumu: kas meistarības izcīņā jau pēc 1. kārtas izvirzīsies par nopietnāko meistarvienības ASK apdraudētāju — Olimpija vai RFK? Ievērojot, ka meistarsacīkstes notiks vienā riņķī, katram iegūtam vai zaudētam punktam piekrīt divtik liela nozīme. Trešās virslīgas sacensības norises vieta būs Jelgava, kur 23. maijā spēkosies spējās tik līdzvērtīgie LDzB un Jelgavas SB komplektējumi. Brīva spēļu 1. kārtā ir VEF vienība. Virslīga startē, ar ko reizē mūsu futbola sezona izplaukst savos visskaistākos ziedos.

JAUNS IMERMAŅA PANĀKUMS

Daugaviešu sarīkojumā vakar Meža parkā risinājās ekstemus mūsu teicamāko riteņbraucēju sacensības. Galvenās klases cīklisti veica 50 km distanci, dodoties ceļā no kopēja starta. Visi galvenie uzvaras kandidāti visu ceļu brauca cieši vienkopus. Neveiksme piemeklēja vienīgi «Apkārt un šķērsām Rīgai» sacensības uzvarētāju mūsu sprinta meistaru R. Klaviņu (Marss), kam plīsa riepa un tādēļ viņam nācās izstāties distanci nebeigušam. Uzvarētājs un arī tālāko vietu sadalījums noskaidrojās tikai pēdējos pāris simts metros asā finiša cīņā. Jaunu panākumu svinēja mūsu ilggadīgais meistars Arvīds Imermanis (ASK), kas izcīnīja 1. vietu 1 st. 46 min. 13,0 sek. laikā. 2. vietu ieņēma Latvijas meistars 100-km braucienā Alberts Džarcāns (Marss) 1:46:14,0 st.; 3. Vilsons (Daugavieši) 1:46:15,0 st.; 4. eksmeistars Jūrlovs (ASK); 5. Krūmiņš un 6. P. Džarcāns (abi Marss). B klases 25 km sacensībā nepārspēts palika sprinta speciālists Ojārs Siliņš (Daugavieši) 57:56,3 minūtēs: 2. tikai sekundes desmitdaļu vēlāk mērķi sasniedza H. Ozoliņš 57:56,4 min.; 3. Sausiņš (abi Senču Sils) 57:56,9 un 4. Cveigelis (Marss). 20 km braucienā junioriem 1. vietu ieguva J. Bērziņš (Daugavieši), kas ceļā pavadīja 35 min. 26,4 sek. Tālākās vietās sekoja: 2. Antons (Marss) 35:27,6 min.; 3. Liepnieks (Daugavieši) 35:30,2; 4. Skapars (Marss) un 5. Liepiņš (Daugavieši). Jaunatnes klases 10 km sacensībā, kur varēja startēt jaunieši līdz 18 gadu vecumam, pārliecinošs uzvarētājs bija H. Ozoliņš (Senču Sils) 17 min. 12,3 sek. laikā. Tikai vairāk kā minūti vēlāk mērķa līniju šķērsoja kā 2. Laimonis Siliņš (Daugavieši) 18:17,8 min. un 3. Grundmanis (ASK) 18:35,7. Jaunatnes grupas uzvarētājs Helmūts Ozoliņš ierindojās 2. vietā arī B klasē. Gados vēl pavisam jauns H. Ozoliņš jau sasniedzis teicamu gatavību, kas talantīgo riteņbraucēju izvirza par topošu nākotnes dienu cerību.

ATKLĀTA AIRĒŠANAS SEZONA

Pēc Ausekļa, kas pagājušā svētdienā atklāja jauno ūdenssporta sezonu, vakar arī US airētāji savā mītnē pulcējās ievadījuma svinībās. Apm. 100 airētāju bija klāt svinīgajā brīdī, kad mastā uzvijās US standarts par zīmi, ka sezona atklāta. Dalībnieku parādi uzrunāja airēšanas sekcijas vadītājs Murevskis, novēlot labas sekmes un darba gribu arī 1943. gada sezonā. «Gan mūsu vidū vairs nav daudzu biedru, kas izpilda savu goda vietu leģionāru rindās,» sacīja Murevskis, «bet es ceru, ka atlikušie būs tikpat centīgi kā līdz šim. Nebūs ilgi jāgaida, kad varēsim būt kopā atkal visa airētāju kuplā saime.» Pēc parādes airētāji sēdās laivās un devās korso braucienā pa vēja sabangotajiem Daugavas ūdeņiem.

STARTA BASKETBOLISTU UN VOLEJBOLISTU

treniņi notiek otrdienās no pl. 20—21 un ceturtdienās no pl. 19—20 VEF laukumā.

Zaķu salas zāģētava

RĪGĀ, Zaķu salā, Krastu ielā 27

Tālrunis 33657

R|U »Kūdra«

Wolter'a fon Plettenberg'a gatvē 33—4

RĪGĀ Tālrunis 24884

Grāmatu un rakstāmlietu veikals

J. Roze

Rīgā, Kr. Barona ielā 5

Tālrunis 27436

Pirmā sacensība Latvijas futbola meistarības izcīņā

ASK — Rīgas Vilki

(Latvijas meistars)

Ceturtdien, 20. maijā plkst. 18.30

ASK laukumā

Zemes pašpārvaldes Finanču ģenerāldirekcijas

Finanču kases

darbojas sekojošās pilsētās:

Kases Nr.	Atrašanās vieta	Kasei ir tekošs rēķins: Emisijas bankā	Pasta tek. rēķ. iestāde	Krājkasē (Sparkasse)
1.	Rīga	Rīgā	Nr. 444	CENTRĀLE: Rīgā, Pils ielā 23. NODAĻAS: Kaļķu ielā 9, Adolfa Hitlera ielā 64/66, Nēģu ielā 7 (Centrāltirgū), Nometņu ielā 63.
2.	Abrene	Daugavpilī	Nr. 441	—
3.	Aizpute	Liepājā	Nr. 442	Kurzemes kr. Aizputes nod.
4.	Alūksne	Valmierā	Nr. 443	Ziemeļvidz. kr. Alūksnes n.
5.	Auce	Jelgavā	Nr. 459	—
6.	Bauska	Rīgā	Nr. 448	Zemgales kr. Bauskas nod.
7.	Cēsis	Valmierā	Nr. 446	Krājkasē Cēsis
8.	Daugavpils	Daugavpilī	Nr. 447	—
9.	Gulbene	Rīgā	Nr. 443	Gulbenes krājkasē
10.	Bukste	Daugavpilī	Nr. 449	—
11.	Jēkabpils	Jelgavā	Nr. 451	Zemgales kr. Jēkabpils nod.
12.	Jelgava	Jelgavā	Nr. 450	—
13.	Kuldīga	Liepājā	Nr. 452	Kurzemes kr. Kuldīgas nod.
14.	Liepāja	Liepājā	Nr. 456	—
15.	Limbaži	Rīgā	Nr. 454	—
16.	Ludza	Daugavpilī	Nr. 455	Ludzas krājkasē
17.	Madona	Rīgā	Nr. 453	Rīgas pils. kr. Madonas n.
18.	Krāslava		Nr. 457	
19.	Rēzekne	Daugavpilī	Nr. 458	Rēzeknes krājkasē
20.	Rīgas Jūrmala	Rīgā	Nr. 460	Rīgas pils. krājk. Rīgas — Jūrmalas pils.
21.	Rūjiena	Valmierā	Nr. 461	Ziemeļvidz. kr. Rūjienas n.
22.	Saldus	Liepājā	Nr. 462	Kurzemes kr. Saldus nod.
23.	Talsi	Ventspilī	Nr. 463	Kurzemes kr. Talsu nod.
24.	Tukums	Rīgā	Nr. 464	Zemgales kr. Tukuma nod.
25.	Valka	Valmierā	Nr. 465	Ziemeļvidz. kr. Valkas n.
26.	Valmiera	Valmierā	Nr. 466	—
27.	Ventspils	Ventspilī	Nr. 467	—
	Maksājumu vietas			
2/1.	Balvi	Daugavpilī	Nr. 468	Latgales kr. Balvu nod.
11/1.	Jaunjelgava	Rīgā	Nr. 468	—
25/1.	Smiltene	Valmierā	Nr. 470	Ziemeļvidz. kr. Smiltenes n.

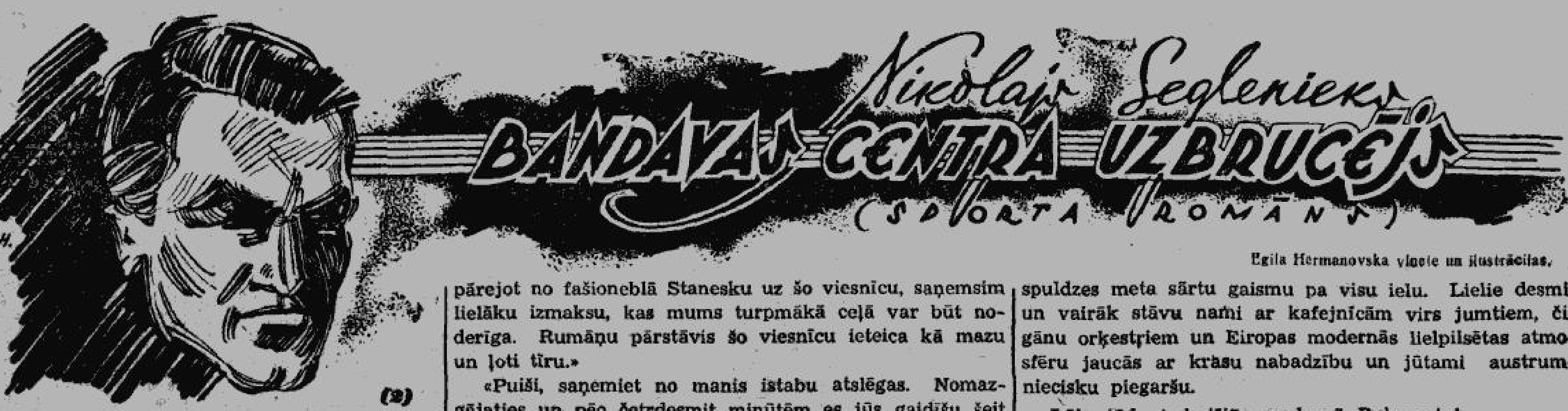

Egila Hermanovska vinjete un ilustrācijas.

(2)

3. BUKARESTA.

Lidmašīnas slaidais ķermenis ar septiņpadsmit pasažieriem jau vairāk kā stundu lidoja cauri biezai mākoņu segai. Lielā ātrumā gar kabīnes logiem drāzās gan biezāki, gan atkal retāki pelēki miglas plīvuŗi, radot pasažieŗiem īpatnu baiļu sajūtu.

No lidmašīnas vadītāja kabīnes iznāca viens no apkalpes ar zilu dienesta tērpu. Lidmašīnā sēdošos viņš pacienāja karstu kafiju un sausiņiem.

«Sakiet, kas notiktu, ja pretim nāktu otra lidmašīna?» iejautājās mazais Tilts, jo lidmašīna atkal ieurbās gaiši pelēkā lietus mākonī, radīdama kabīnē krēslu.

«Tad mēs nokristu,» smaidot teica apkalpes vīrs, bet tūlīt piemetināja: «Nebaidaties, tas nekad nevar notikt. Mēs nepārtraukti esam sakaros ar visiem tuvākajiem aerodromiem. Visur zina, ka ceļā no Černauti uz Bukarestu ir satiksmes lidmašīna 850 metru augstumā. Gadījumā, ja pretim izlidos cita mašīna, tad mums par to ziņos un katrai lidmašīnai stingri noteiks, kādā augstumā lidot. Ceru, ka tagad viss kārtībā.»

«Mazais» Tilts mazliet piespiesti pasmaidīja un pateicās par stāstījumu: «Pateicos! Es to jums vairāk jautāju ziņkārības pēc, jo mēs visi esam pirmo reizi tik augstu mākoņos.»

«Parasti tu mums visu stāsti, bet nu gadījies, ka vienreiz tev ir kaut kas arī citiem jāprasa!» ierunājās Seržants.

«Dubultais, neuztraucies, ka nenoģībsti. Dabūsi krist 850 metrus,» iejaucās Bērzs.

Vēl kādu pusstundu visi jautri sarunājās, tad lidmašīnā sāka satumst. No austrumu pamales zemi pārklāja tumša vakara krēsla. Tālumā varēja saskatīt Bukarestas ugunis, un pēc brīža lidmašīnā sēdošie sajuta ausīs nepatīkamu spiedienu — lidmašīna uzsāka nosēšanos. Loks virs aerodroma, un lidmašīnas riteņi nemanot saskārās ar zemi: lidojums bija nobeigts. Vēl pēdējais brauciens pa asfaltēto ceļu līdz administrācijas ēkai. Atvērās lidmašīnas durvis un pa trepēm izkāpa braucēji.

«Vivat Bandava!» atskanēja saucieni. Rumāņu futbola draugi bija ieradušies bandaviešus sagaidīt.

«Hallo! Kur ir jūsu slavenais centra uzbrucējs Dzilna?»

«Vai meistarvienība ir patiešām pilnā sastāvā?»

«Kas sargā vārtus?» tā skanēja jautājums pēc jautājuma.

Pēc vispārējās sasveicināšanās atbraucēji un sagaidītāji devās uz autobusu. Sākās brauciens uz pilsētas centru.

«Kur mēs arī neesam bijuši, aerodromi visur ir tālu no centra,» autobusā «Dubultais» teica blakus sēdošajam Dzilnam, «tā tas ir Rīgā, tā bija Varšavā un Ļvovā, kur bijām nolaidušies un tomēr pilsētu nemaz nevarēja saskatīt. Labāk nebija arī Černautos. Tas pats ir šeit Bukarestā.»

«Ko tad tu gribi, lai, varbūt, mēs Rīgā uz Spilves pļavas ierīkojam burkānu plantāciju un aerodromu pārnesam Vienības laukumā? Tad jau katedrāle paliks bez krusta un apkārtējām mājām pazudīs dūmeņi,» atbildēja aiz muguras sēdošais aizsargs Bērzs.

Līku loču autobuss lielā ātrumā izbrauca uz galvenās šosejas un drīz ieripoja pilsētas ielās. Tīri neparasts izlikās amoka brauciens pa dzīvajām satiksmes ielām ar 70 kilometru lielu ātrumu, kas arī Bukarestā skaitās neatļauts, bet tur kārtības sargi nekā nesaka, kamēr nenotiek klizma.

Autobuss iegriezās kādā mazā sānu ieliņā no Bratiani bulvāŗa un apstājās pie nama, kur virs ieejas durvīm lieliem gaismas burtiem bija rakstīts:

— Hotel Sandalesku.

Melnalksnis ar rumāņu sporta kollēgām pie viesnīcas pārvaldnieka kārtoja formālitātes. Bērzs jautāja Kalējam:

«Sākumā es dzirdēju, ka mēs dzīvosim Stanesku hotelī. Kā tad gadījāmies šini viesnīcā?»

«Jā, tā bija paredzēts, bet lidostā mēs ar Melnalksni vienojāmies ar Rumānijas futbola kluba pārstāvi, ka, pārejot no fašioneblā Stanesku uz šo viesnīcu, saņemsim lielāku izmaksu, kas mums turpmākā ceļā var būt noderīga. Rumāņu pārstāvis šo viesnīcu ieteica kā mazu un ļoti tīru.»

«Puiši, saņemiet no manis istabu atslēgas. Nomazgājaties un pēc četrdesmit minūtēm es jūs gaidīšu šeit lejā,» skaļi teica Melnalksnis. Zēni izklīda pa istabām.

Pirmā spēle ārzemēs bija Bukarestā ar futbola klubu Romania. Kad mūsu zēni nāca lejā, rumāņu futbolisti jau latviešus sagaidīja. Uz vietas sākās savstarpēja draudzēšanās.

Bandaviešu galvenā interese bija par laukumu, kur parīt notiks pirmā cīņa. Atskanēja parastie jautājumi: vai laukums ir līdzens, vai zāli apaudzis; kur spēles sākumā — pulkstens četros būs saule; cik vietas stadionā, vai gaidāms liels skatītāju pieplūdums? Tā jautājums sekoja jautājumam, uz kuŗiem viesmīlīgie rumāņi deva pēc iespējas izsmeļošas atbildes.

Kad visi bija sapulcējušies, raibā barā tie devās uz kādu dārza restorānu vakariņot. Pa spoži apgaismotām ielām futbolisti nonāca lielā, laternām apgaismotā dārzā, kur pie ieejas čigānu sievas bija iekūrušas ugunskuru un cepa uz iesma kādu lielu gaļas gabalu. Dziļāk dārzā spēlēja čigānu kapelle. Neparasti patīkama smarža, kas plūda pār dārzu, lika visiem ar nepacietību gaidīt cepeti.

Uz koka dēlīšiem pasniegtais iesmā ceptais jēra cepetis, pagatavots rumāņu paraugā ar speciāli piemērotu vīnu, visiem garšoja lieliski.

Kā tas jau vienmēr ārzemēs ir, notika arī šoreiz. Kad bija paēsts un izsalkums pilnīgi izskausts, visi vēlējās ātrāk nokļūt pilsētā, lai apskatītu Bukarestu: dižās ēkas, platos bulvāŗus, parkus... Visu, visu apskatīt.

«Jauki, ka mums visiem interesē apskatīt svešu zemi un pilsētu,» stāstīja Kalējs. «Reiz es ar Favorit vienību bija Parīzē. Mūsu vidū toreiz bija divi tādi joku Pēteŗi, kas tur nebija apskatījuši un redzējuši pat Eifeļa torni. Tie bija Putns un Kalns, kas visu laiku sēdēja viesnīcā savā istabā un spēlēja kārtis. Man, to redzot, sāpēja sirds. Ko viens otrs nedarītu, lai būtu kaut uz vienu stundu Parīzē, bet tie abi to noguļēja. Labi, ka mūsu klubā nav tādu zēnu.»

Gaišām ugunīm pielietās ielas bija ļaužu pilnas. Ļaudis gar grezni iekārtotiem skatu logiem klejoja pa Bratiani bulvāri un Kalea Viktoriju gaŗām karaļa pilij no ielas viena gala uz otru. Rumāņu grezni tērptie virsnieki, skaistie un lielie luksuslimuzīni, lepni savruprati un ekipāžas, skaistas dāmas greznos kažokos un vienkāršā, nabadzīgā tauta savā trūcīgajā apmierinātībā piepildīja ielu no vienas nama sienas līdz pāri ielai atrodošai otrai sienai. Pie Kalea Viktoria esošās karaļa pils lielajiem vārtiem stāvēja gvardes sargi viduslaiku bruņās un modernām šautenēm rokā. Ielas vidū kaŗājošās spuldzes meta sārtu gaismu pa visu ielu. Lielie desmit un vairāk stāvu nami ar kafejnīcām virs jumtiem, čigānu orķestŗiem un Eiropas modernās lielpilsētas atmosfēru jaucās ar krāsu nabadzību un jūtami austrumniecisku piegaršu.

Lūk, tāda izskatījās modernā Bukaresta!

4. SAVĀDS UZBRUKUMS.

Pa grupiņām, plecu pie pleca, futbolisti lēni devās līdzi ļaužu straumei.

Uz kādas mazākas ielas stūŗa pirmā grupiņā ejošie rumāņi ar Melnalksni apstājās. Kad visi bija pienākuši, Melnalksnis pateica tālāko ceļu.

«Pa šo mazo ieliņu līdz galam. Tur būs otrs liels bulvāris. Un tad pa labi līdz viesnīcai.»

No ugunīgās ielas pirmie iegriezās Salna ar Dzilnu un kādu rumāni. Dažus soļus no viņiem soļoja abi Tilti ar Smiltnieku. Pārējie palika mazliet iepakaļ.

Priekšējie: vecais boksa meistars Atis Salna un Jānis Dzilna kā neškiŗami draugi bija norunājuši visu ceļojuma laiku turēties kopā. To viņi jau sāka cītīgi ievērot. Ja viens iekāroja ko interesantu, vai skaistu acij skatāmu, tad tūlīt grieza vērību, lai biedrs to nepalaistu gaŗām neredzējis.

«Lūk, kur veikala skatlogā rumāņu nacionālie tautas tērpi,» teica Atis Salna un Jānis Dzilna ar rumāni piegriezās uz brīdi interesantiem tērpiem. Tukšās ielas malā pie trim sportistiem klusi pieripoja un pēkšņi apstājās liels, vaļējs sporta kabriolets.

Zibens ātrumā no tā izlēca divi vīri.

Pirms kāds paspēja ko darīt, rumāņu futbolists no spēcīga grūdiena pakrita. Kā atspere Salna apgriezās apkārt, bet par vēlu — pirms viņš pacēla roku, dūres ķerts tas nokrita ietnes malā.

Vēl mirklis un Dzilna gulēja uz auto mašīnas grīdas. Nākamā momentā Salna jau atkal bija kājās un kā traks metās uz mašīnu, bet saķēra tikai tukšu gaisu. Mašīna no vietas ar palēcienu kā bulta devās uz priekšu.

Ielas stūris.

Pēkšņi notika kas negaidīts.

Atskanēja plīstošu stiklu troksnis un izbaiļu kliedzieni. Vaļējais kabriolets ar tikko uzņemto ātrumu uzdrāzās no sānu ielas izbraukušajam taksometram.

No kabrioleta ārā lēcošiem vīriem viens saņēma Salnas dūres ķerts. Klāt bija pārējie futbolisti. Atlikušie divi uzbrucēji metās bēgt katrs uz savu pusi. Bet, ātrajām futbolistu kājām izmukt paspēja tikai viens: tas, kas devās mašīnas braukšanas virzienā uz netālu atrodošos galveno ielu. Kad ķērāji iedrāzās ļaužu burzmā, bēglis bija jau pazudis.

No sadragātās auto mašīnas izkāpa Dzilna un grīļodamies pieturējās pie vaļā atrautām durvīm. Spējais trieciens viņu bija tā apdullinājis, ka nekā nesaprata, kas ap to notika. Labu brīdi tā viņš stāvēja viens, jo visi pārējie bija nodarbināti ap noķertajiem uzbrucējiem, kuŗi, neskatoties uz to, ka tos stingri turēja, mēģināja atbrīvoties.

Drīz atgriezās ķērāji no bulvāŗa, kur meklēto neatradusi, skumīgi piebiedrojās pārējiem. Kāds rumāņu futbolists pa to laiku bija devies izsaukt ātrās palīdzības auto un policiju.

Abi Tilti un Seržants palīdzēja pasažieŗiem izkļūt no sasistā taksometra un aplūkoja savainojumus.

Taksometrs bija no sitiena sviests pret nama sienu. Laimīgā kārtā tur neviens negadījās tuvumā, citādi nelaime būtu daudz lielāka. Ar grūtībām atlauza pie šofeŗa sēdekļa saliektās durvis, lai to izdabūtu ārā.

Piebrauca policijas un pirmās palīdzības automobilis.

Lielā daļa sportistu apstāja Dzilnu. Tas bija jau atguvis savu humora sajūtu un jutās labi:

«Nu, nabaga Ati, tu vienu zēnu esi iedzinis knockoutā. Redzi, kur pašlaik viņu policisti žēlsirdīgi iestumj savā mašīnā!»

Salna tikai smaidīja.

«Man stingra nojauta, ka tas ir tas pats, kas noglāstīja manu seju, tur pie tā gaišā veikala skatloga. Tādu sitienu es pat ringā nebiju saņēmis, droši vien, viņš ir smagākā svarā par mani. Tas bija īsts Šmēlinga āķis.»

Pēkšņi Salna kļuva nopietns un jautāja Dzilnam:

«Jāni, vai tu zini, kas tas bija, kas mūsu nagiem izbēga?.. Tas izrādījās mūsu paziņa un reizē nepazīstamais ceļa biedrs braucienā no Rīgas uz Bukarestu — ceļojošais Amerikas pseidoaģents.»

Izdevējs un atbildīgais redaktors Nikolajs Seglenieks.

Rigaer Druckerei, Riga, Major-Fletcher-Str. 1.